

Dóri Éva

Halmi-Nagy Róbert

Kocsis Klára

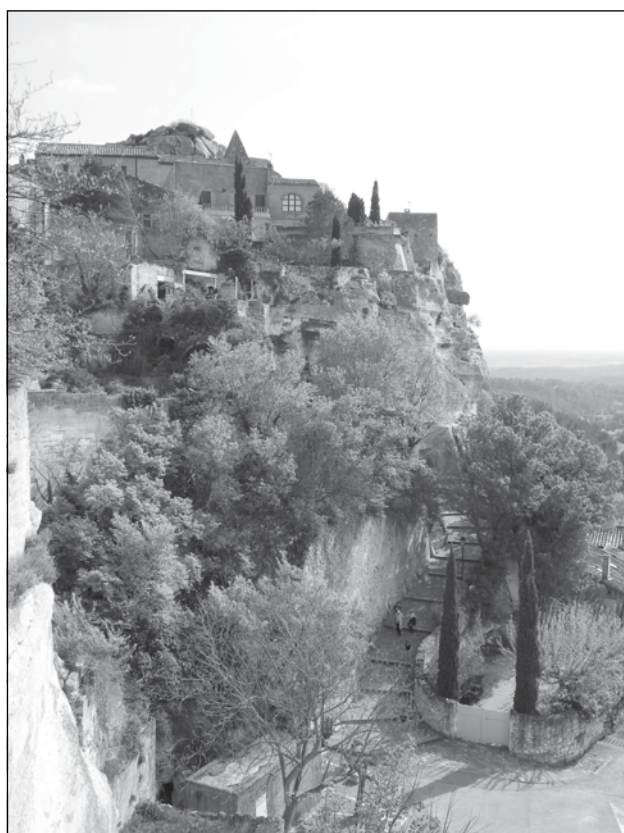
Sotkó Levente Attila

Polyák Albert

Szöllősi Eszter

2013. JANUÁR 12-ÉN STRASBOURGBAN A CONTACT 2103 NEVŰ EURÓPAI HÁLÓZAT ÁLTAL MEGRENDEZETT SZAKMAI SZEMINÁRIUM KERETÉBEN KERÜLT ALÁÍRÁSRA EGY ÚJ FRANCIA-MAGYAR PARTNERSÉGI MEGÁLLAPODÁS A KÖZMŰVELŐDÉS ÉS AZ IFJÚSÁG TÉMÁJÁBAN. A DOKUMENTUMOT MAGYAR RÉSZRŐL ZÁVOGYÁN MAGDOLNA, A NEMZETI KÖZMŰVELŐDÉSI ÉS KÖZGYŰJTEMÉNYI INTÉZET FŐIGAZGATÓJA, FRANCIA RÉSZRŐL FRÉDÉRIC PRELLE, A FRANCIAORSZÁGI IFJÚSÁGI ÉS MŰVELŐDÉSI HÁZAK ORSZÁGOS SZÖVETSÉGÉNEK ELNÖKE, VALAMINT IGAZGATÓJA, DANIEL FRÉDOUT ÍRTÁK ALÁ. A MEGÁLLAPODÁS ELSŐ KONKRÉT MEGVALÓSULÁSA AZ ÁPRILISI SZAKMAI ÚT VOLT, MELYEN AZ INTÉZET MUNKATÁRSAI ÉS CIVIL PARTNEREI KÖZÜL KILENCEN VETTEK RÉSZT.

SZAKMAI ÚTON FRANCIAORSZÁGBAN

Les Baux de Provence

Betekintést nyerni egy másik nemzet közösségi-művelődési hagyományába, nagy ajándék, hiszen az ember olyan aspektusból is szemlélheti saját munkáját és országa kulturális-társadalmi hagyományait, melyre más módon nem nyílnak lehetőségei.

A szakmai út során többféle ifjúsági és művelődési ház működésébe pillanthattak be a résztvevők, nagyobb városok és kistérségek központok egyesületek által működtetett intézményeit látogatták végig. A delegáció tagjai a Dél-Franciaországban eltöltött egy hét alatt megismerhették, hogy a településenként változó feltételekkel megvalósuló, azonban az együttműködési rendszer minden szereplőjére egyformán építő hálózatban miként dolgoznak azért, hogy a művelődési házak a városok és régiók pótolhatatlan civil központjai, színterei lehessenek. A jó gyakorlatokban és tapasztalatokban gazdag, mindössze öt munkanapot felölelő tanulmányút rövid összegzése a legfontosabb állomások történéseibe enged betekintést.

SALONE- DE-PROVENCE

Közel 1500 kilométer megtétele után egy rövid olaszországi pihenőt követően megérkezett a Franciaország déli részén található Salon-de-Provence városába a Nemzeti Művelődési Intézet Závogyán Magdolna főigazgató vezette küldöttsége. Az Espace Charles Trenet, Ifjúsági és Művelődési Ház igazgatója, továbbá az intézményt fenntartó civil szervezet, a Maison des Jeunes et de la Culture vezetői részesítették az intézet küldöttségét baráti fogadtatásban.

A Ház a tavalyi évben ünnepelte fennállásának ötvenedik évfordulóját, 1962-ben alapította az azt azóta is fenntartó civil szervezet. A város 44 ezer lakosát látják el, és mint megtudtuk, munkájukra hatalmas szükség van, hiszen a 12-13 éves korosztály feletti fiatalokkal az oktatási intézményeken kívül központi, állami szervezet nem foglalkozik. Egyesületüknek körülbelül 2500 tagja van, mely tagságnak körülbelül harmada a szociálisan hátrányos rétegből kerül ki.

A város elszegényedett negyedében külön helyiségeket működtetnek, a próbatermek és a sporttermek mellett egy rendkívül jól felszerelt hangstúdió várja a fiatalokat, ahol mindenki kipróbálhatja zenei vagy technikai tudását. A tehetséges fiatalok további pályáját különböző programokkal segítik. Évente 70 foglalkozásozotatot indítanak a legkülönbözőbb témákban – nyelvtanfolyamokat, kézműves foglalkozásokat, tánctanfolyamokat, zeneiskolát. Ezeket a programokon nem csak az ifjúság, de a felnőtt, sőt a nyugdíjas generáció is részt vesz.

Az egyesületet, amely egy országos és regionális szinten is működő hálózat tagja, egy elnökség és egy húsz főből álló választmány irányítja. Ebben a formában a civil szervezet négy állandó alkalmazottal működteti a házat. Forrásaik nagy részét maguk teremtik meg, de, mint elmondták, a jó kapcsolatnak köszönhetően a helyi önkormányzat is jelentős mértékben közreműködik a fenntartásban.

Hosszas beszélgetést folytattunk arról a rendszerről, melynek köszönhetően a szakirányú végzettséggel nem rendelkező, de már legalább tíz éve akár önkéntesként is a szakmában dolgozó alkalmazottak szakmai tapasztalatát egy validációs eljárás keretében felsőfokú végzettségnek ismerik el.

Salon de Provence. Jobbról balra: az Ifjúsági és Művelődési Ház igazgatója, animátora és elnöke.

Az első franciaországi nap egy városnéző sétával és egy kiadós vacsorával zárult.

SALONE-DE- PROVENCE-TÓL NARBONNE-IG

Provence-i látogatásunk második napján bepillantást kaptunk Avignon egyik, mintegy 15 ezer fős városrészében működő ifjúsági, kulturális és szociális központ mindennapjaiba, a körzetben a munkanélküliségi ráta közel 60%-os. Útközben meghallgattuk Esztertől, hogy milyen volt az avignoni pápák 70 éves fogsága és éppen miről híres a táj, ahol elhaladunk...

Megérkezésünkkor már a kapuban várt minket Michael, a központ igazgatója.

A bemutatkozást követően beszélgettünk a központ gazdasági és finanszírozási helyzetéről. Az épület éves fenntartási költsége 850 ezer euró, melyet az önkormányzat és a francia nemzeti költségvetésben „családi kassza” néven működő alap biztosít. Az ifjúsági ház az összköltség mintegy 6,5%-át teremti elő, az ezen felüli támogatásokat közvetlenül utalják a szervezet számára. 17 fizetett alkalmazott és mintegy 100 önkéntes dolgozik a szervezetben.

A ház programjai között kiemelt helyen szerepel a francia nyelv oktatása (tanítják a bevándorlókat franciául írni és olvasni), az ifjúsági klub és támogató szolgálat működtetése, amely a helyieket például a hivatali ügyintézésben segíti. A családtámogatások keretein belül gyermekmegőrzőket, korrepetálásokat és foglalkozásokat tartanak a fiatalok számára, melyek többségén a szülőknek is részt kell vennie. A helyi iskolával szerződésben álló szervezet felzárkóztató órákra is fogadja a rosszabbul teljesítő tanulókat. A tájékoztatót követően megtekintettük a házat, melynek népszerű zeneszobájában többek között komoly- és népzenei koncerteket is szoktak rendezni. Láttuk a foglalkozásoknak helyt adó termeket, ahol a fiatalok korcsoportonkénti megosztásban tevékenykedhetnek.

A látogatás befejezése után meglátogattuk Avignon belvárosát, a Pápa Palotáját, majd betértünk Baux de Provence-ba, ahol megnéztük a sziklába épített turista falut. A városnézések után elindultunk Narbonne-ba, ahol már nagyon vártak minket a katedrális tövében álló felújított ifjúsági és művelődési központban.

Tartalmas és élményekben gazdag provence-i szakmai utunkat követően kíváncsian várjuk a Narbonne környéki ifjúsági házak bemutatóit és beszámolóit, melyeket az elkövetkező napokban ismerhetünk meg.

NARBONNE ÉS GRIISSAN

A harmadik napon a narbonne-i ifjúsági és kulturális központot mutatták be delegációnk számára, ami egy újabb lehetséges működési formát vázolt fel előttünk. A központban összesen 45 fizetett alkalmazott és 200 aktív önkéntes dolgozik, nagyjából 2000 taggal rendelkezik. A tagok között minden korosztály megtalálható egészen a négy hónapostól a nyolcvan évesig.

A fizetett munkatársak majdnem fele animátorként, népművelőként dolgozik a központban. Az itt zajló programok (pl.: sport, művészeti, nyelvtanfolyamok) vezetői közül sokan önkéntesek, akik szakképzettséggel rendelkeznek, és külön megállapodás keretében végzik ezeket a feladatokat.

A ház specialitása, hogy nemcsak ifjúsági ház, hanem egyben szállásadó helyként és menüzetető étteremként is működik, amelyből a bevételük nagy része származik. 2007-ben újították fel és bővítették az épületet, s így szellemi és testi sérülteket is el tudnak szállásolni. Az étteremben elsősorban helyi termékekből készítik az ételeket – az évszakoknak megfelelően.

Az épület fenntartását és az infrastruktúrájának fejlesztését teljes egészében az önkormányzat finanszírozza, ezen felül 70 ezer eurót kapnak a szakmai feladatok ellátására, amely összeget elsősorban a nagyobb rendezvényeikre fordítanak, így például a nyári színházi fesztiválra. A ház éves működése, csak

az ifjúsági és kulturális központot tekintve, minden évben veszteséges, de a részt a szállásokból és étkezésekből befolyó összegekkel pótolják ki, így nyereségesen zárják az évet.

A szálláshelyek kialakításakor az volt a koncepció, hogy a közösségi terekre nagy hangsúlyt fektessenek, melynek egyik eszköze, hogy a szobákban nincs WIFI, TV, így a fiataloknak ki kell menniük a telekommunikációs eszközökkel felszerelt közösségi terekbe, ahol személyes kapcsolatot alakíthatnak egymással. A bővítési és felújítási munkálatok során fő szempont volt, hogy még több közösségi teret alakítsanak ki az ifjúsági szállón.

Gruissan Narbonne-tól egy 20 km-re lévő kis település, melynek állandó lakossága nagyjából 6000 fő, de tengerparti fekvése miatt nyáron 40-50 ezer főre duzzad.

Az itt működő ifjúsági és kulturális ház olyan szervezet, amely minden lehetőséget megragad projektek generálására és innovatív kezdeményezésekre. A helyi ifjúsági ügyekért felelő önkormányzati képviselőtől megtudtuk, hogy a város kiemelt feladatának tekinti az ifjúsági ház működtetését.

Megismerkedhettünk a ház részvételi demokrácia projektjével: a projekt alatt a fiatalok létrehoztak egy városi diáktanácsot, találkozhattak a helyi és regionális döntéshozó személyekkel, és bepillantást nyerhettek a döntéshozó

folyamatokba is. Ez által igyekeznek a fiatalok és a döntéshozók közötti szakadékot megszüntetni, áthidalni.

A föderáció nemzetközi kapcsolatokért felelős képviselője rámutatott arra, hogy a föderációban minden feltevél adott az ifjúság számára programok megvalósítására: kapcsolatok, pályázati források, szakmai támogatások. A regionális szervezetnek nagyjából 80 ifjúsági és kulturális központ a tagja, ahol a munkatársak számára lehetőséget biztosítanak továbbképzésekre, mint pl.: pályázatírás és projektmenedzsment.

Végezetül megismerkedhettünk egy olyan projekttel, amelyben felmérést készítettek a döntéshozók és a fiatalok kapcsolatáról interjúk, kérdőívek és kerekasztalok segítségével. A projektet indokolta, hogy felismerték: a település ifjúsága és képviselő testülete kölcsönösen nyitna egymás felé, csak nem ismerik a megfelelő csatornákat. A felmérést a fiatalok maguk készítették és dolgozták ki, amelynek eredményeképpen kiadvány és film is született, amelyet a közeljövőben angolul is elérhetővé tesznek. A találkozó végén felmerült a lehetőség egy újabb együttműködési partnervizony kialakítására a két ország között, a részvételi demokrácia projekt folytatásaként.

BELVÈZE-DU-RAZÈS ÉS CARCASSONE

A negyedik napon első utunk a Narbonne-tól nagyjából 100 km-re fekvő 900 lakosú Belvèze-du-Razès-ba vezetett, ahol a település alpolgármestere fogadta delegációnkat. Ez a kisváros 27 környező településsel együtt két kistérséget alkot. Ebben a térségben nagyjából 1800 lakos él és 35 civil szervezet található.

Az önkormányzati támogatással itt működő ifjúsági és kulturális színteret 1970-ben hozták létre az állami kezdeményezésű „Ezer klub” projekt keretén belül, hogy ellensúlyozzák az MJC (ifjúsági és kulturális központ) mozgalmát. Így kezdetben nem tartozott az egyesületi formában üzemeltetett ifjúsági házak hálózatához – leginkább egy közösségi térhez hasonlított. Két éve egy fizetett ifjúsági animátor foglalkozik itt a fiatalokkal. A feladatot 10 település által alkotott kistérségi szinten látják el,

A Gruissani Ifjúsági és Művelődési Ház előtti olajfa alatt, mint utoljára Beke Pállal.

Megbeszélés a gruissani Ifjúsági és Művelődési Házban. Az asztalfőn balról jobbra: Marion Austruc, a Regionális Föderáció nemzetközi referense, Stefan Povillon igazgató, André Bedos, gruissani alpolgármester, a részvételi demokráciáért felelős önkormányzati képviselő.

az animátor bérét a kistérség fizeti, de a ház működtetését az önkormányzat finanszírozza.

Az animátor feladata a fiatalok megszólítása és ifjúsági projektek generálása. A feladatot jelenleg ellátó fiatal hölgy kezdeti lépésként terepmunkát végzett, a fiatalok igényeit is felmérve vizsgálta mindennapi szokásaikat, és a ház felújításába is bevonta őket. A házban ma már több mint 30 önkéntes dolgozik, akik a szünidőben szervezett nagyobb kulturális esemé-

nyek megvalósításában vesznek részt. Ezen programok célcsoportjai a 12-25 év közötti fiatalok.

A településen csak alsó osztályos iskola van, így a helyben mintegy 100 diákot érintő 6-11 éves korosztály számára napidíjas rendszerben külön foglalkozásokat is tartanak a szabadidős központban. A 12 éven felüliek számára esténként, hétvégeken és a szünidőkben szerveznek programokat, mivel ez a korosztály a lakóhely és az iskola között ingázik.

Minden szabadidős tevékenységet fizetett animátorok vezetnek, akiknek megfelelő szakképesítés szükséges a foglalkozások megtartásához.

Az ifjúsági kezdeményezések finansziális háttérét az éves egyesületi tagdíj és a tanfolyami-szakköri díjakon felül a fiatalok által szervezett ötletes kezdeményezések, például autómossa és lottó (bingóhoz hasonló játék) biztosítja. Utóbbi, a település lakosait is megszólító akcióikkal elsősorban a saját szervezésű kirándulásaikra gyűjtenek pénzt.

A délután folyamán egy carcassonne-i ifjúsági és kulturális központ munkájával és struktúrájával ismerkedhettünk meg. Mint eddig szinte mindenhol, itt is az önkormányzat fizeti a ház fenntartási költségeit, és az épület is a város tulajdonában van. Ennek az ifjúsági központnak 1500 bejegyzett tagja, 300 önkéntese és összesen 14 fizetett alkalmazottja van. Az itt tartott mintegy 70 foglalkozás 95%-át vezetik önkéntesek, akikkel szemben természetesen a jó szakmai felkészültség is elvárás.

A közösségi színterek mellett egy 60 fős ifjúsági szállót is működtetnek, így a más régiókból érkezők számára is kínálnak szabadidős programokat.

Carcassonne a régió egyik kiemelt turisztikai központja is, az itt található vár az Unesco világörökségének része. Itteni látogatásunkat így egy helyi önkéntes idegenvezetése kíséretében a városban tett rövid sétával zártuk.

Monaco, a Kaszinó visszatükröződik a park fém félgömbjében.

LEZIGNAN

Franciaországi tanulmányutunk 5., egyben utolsó napján Lezignane városba utaztunk. Kísérőnk Bernard Kochler megmutatta a főút mellett működő nagy üzletközpontot, melyet a település, a turisztikai központ és a helyi gazdák szövetsége közösen működtet, s ahol csak a régióban előállított élelmiszerek – főként borok, sajtok, húsfélék – zöldségek és kézműves termékek – vásárolhatók. Az út mellett hatalmas tábla hirdeti: „Kóstold meg az eredeti ízeket!”

A 12 000 fős kisváros ifjúsági háza az elsők között épült fel, közvetlenül a háború után, 1946-ban, az egyesület is ezzel egyidős, ugyan 45-ben alapították, de csak egy évvel később jegyezték be. A civil szervezetnek jelenleg 1700 tagja van, éves költségvetése 700 ezer euró, és 33 fizetett alkalmazottat foglalkoztatnak, akik közül főállásban 11-en dolgoznak.

Fő tevékenységek az ifjúsági, sport, kulturális és oktatási ügyekkel kapcsolatos munka. 80 önkéntes foglalkozás-vezetőjük van. A házhoz 1974 óta

Les Baux de Provence

Visite d'étude prometteuse en Provence et en Languedoc

C'est un grand privilège de se mettre en route et de partir à la découverte des pratiques inconnues relatives à l'éducation populaire d'un autre pays européen. Une telle expérience transforme et refaçonne la vision sur le monde, la façon de penser, redonne la motivation et l'énergie, redynamise la volonté et l'esprit, revivifie le goût au travail.

C'est dans le cadre de la Convention singée à Strasbourg en janvier 2013 avec la Confédération que la directrice générale de l'Institut National de l'Education Populaire et sa délégation de 8 personnes composée de responsables départementaux et de responsables associatifs, se sont rendues en France à la découverte de la vie associative et du fonctionnement des MJC. La visite avait lieu du 22 au 26 avril 2013, elle a été organisée par Philippe Helson, secrétaire général de Contact 2103.

La première partie de la visite s'est déroulée dans la région PACA. A Salon de Provence on a visité l'Espace Charles Trenet, à Avignon l'Espace Social et Culturel Croix des Oiseaux. On a rencontré les directeurs de ces deux maisons, ainsi que le président régional, sans oublier les bénévoles qui nous ont préparé un déjeuner délicieux.

La deuxième partie de la visite avait lieu en Languedoc-Roussillon. Notre quartier général était à Narbonne d'où on partait tous les jours à la découverte des structures toutes différentes de la région. A Narbonne on a compris le rôle du Centre de Séjour International dont les bénéficiaires permettent à la MJC de fonctionner ; à Gruissan on a vu mettre l'accent sur l'implication des jeunes dans la vie de la commune et sur la démocratie participative ; à Belvèze-du-Razès pour découvrir l'animation au sein de toute une communauté de commune on était guidé par une jeune animatrice et par le maire adjoint du village ; à Carcassonne on était frappé par la présence du nombre important des bénévoles au moment de notre visite, bénévoles qui voulaient nous rencontrer, nous connaître, nous comprendre, bénévoles qui étaient remarquablement ouverts, souriants et qui nous faisaient vivre un moment très fort ; à Lézignan on a constaté le dynamisme et les nouveaux projets pour refaire et agrandir tout le bâtiment ; et pour boucler la boucle à la Fédération Régionale c'était la directrice générale hongroise qui a exposé et expliqué sa politique, ses projets, son programme avec pour ambition de renouveler la vie associative hongroise.

Voilà cinq jours riches en expériences, en rencontres, en convivialité, en moments privilégiés, en bonne humeur et en rire. Dans chaque maison on était chaleureusement accueilli, durant tout le séjour on était bien encadré et accompagné pour le mieux comprendre, vivre l'expérience et la rencontre avec le monde des MJC.

Nous voici retournés en Hongrie ! On tâche de faire le maximum pour garder l'élan et l'amitié, mettre en œuvre les idées surgies, rester fidèle au partenariat et retourner l'année prochaine !

Eszter Szöllösi

tartozik a szállásadó szolgálat, 45 főt tudnak kollégiumi körülmények között elhelyezni és étkeztetni.

A város őket bízta meg a helyi ifjúságpolitika megvalósításával, így olyan szolgáltatásokat is nyújtanak, amelyek nem tartoznak az MJC fő profiljába. A plusz támogatásból működtetik a gyermeknapközit, a tábort, és egy különálló ifjúsági teret. Különböző EU-s projektekben vesznek részt, német testvérvárosi kapcsolat révén évente szakmai utakra viszik a fiatalokat. Más külföldi utakat is szerveznek az ifjúság számára, az elmúlt évben jártak Londonban és Párizsban.

Az ifjúsági háznak 200 garnitúra sífelszerelése van, amiket nem csak a tagok használhatnak, hanem bérbe is adják. Ez a szolgáltatásuk nyereséges, hiszen nincs messze a településtől a Pireneusok sítépe.

Éves költségvetésük 30%-át önkormányzati, térségi, régiós és állami támogatás fedezi, 70%-át önerőből kell előteremteniük, amit a kínált szolgáltatásokból szednek be.

NARBONNE

Délután Narbonne városban az MJC regionális egyesületének vezetőseivel találkoztunk.

Belvèze-du-Razès-i Ifjúsági és Művelődési Ház kertjében a vendéglátóinkkal.

A szervezet igazgatója Daniel Jean-Pierre, elnöke és alelnöke mutatta be azt, hogy hogyan működik az ifjúsági és kulturális házak helyi, megyei, regionális és országos hálózata.

Maga a szervezet közvetlenül a II. világháború után jött létre, a „Fiatalok Franciaországa” mozgalomból, aminek az volt a fő célja, hogy a fiatalok részvételét segítse a helyi közéletben.

Többször kihangsúlyozták: a különböző szintű egyesületek nem hierarchikus, hanem egymással mellérendelt viszonyban állnak. Mindegyik szint önállóan hozza a döntéseit, de természetesen be kell tartani azokat a szabályokat, amiket az országos konföderáció hoz.

A konföderáció határozza meg az alapelveket (carta), melyek többek között a demokratikus működés, a hitélettől és politikától való függetlenség, a tolerancia és az egyenlőség.

Az országos konföderáció áll kapcsolatban a közművelődéssel, ifjúsággal és a sporttal foglalkozó minisztériummal.

Az állam meghirdetett projektjeihez csatlakozhatnak, de arra vigyáznak, hogy önállóságukat megőrizzék. A következő projektekhez, időszakra, a beszámoló elfogadása után kapják meg a pénzt.

Az országos és a regionális szervezetek célja, hogy a fiatalokat aktivizálják, cselekvő állampolgárrá neveljék, valamint anyagilag támogassák a helyi

egyesületek – ifjúsági és kulturális házak (MJC) – működését.

A regionális szervezet tanfolyamokat, továbbképzéseket szervez az MJC régi és új munkatársai számára. Munkáltatói jogokkal is rendelkezik: a településeken működő ifjúsági ház vezetőit, munkatársait ők alkalmazzák, kiválasztásukban részt vesznek. Így biztosítanak függetlenséget és nagyobb önállóságot a helyi hatalmi szervezektől.

Ebben a régióban 76 házat működtetnek a helyi egyesületek.

A régió 1 700 000 euróval gazdálkodik egy évben. Ebből az állami forrás 150-170 ezer euró között mozog, egy része fedezi a regionális iroda munkáját, a többiből a helyi szervezetek működtetését segítik. Az önkormányzatok felismerték, hogy az MJC olyan munkát végez, ami az egész település számára fontos, hiszen összefogja a fiatalokat, értékes szabadidő eltöltési lehetőséget biztosít számukra, közösségeket hoz létre.

Elmondásuk szerint állami támogatás nélkül is tudna működni a szervezet, annak inkább legalizáló, civil szervezet erősítő szerepe van. A régióban más közművelődési szervezetek is vannak, ezért létrehoztak egy koordináló szervezetet a munka elosztására, a konkurencia kiküszöbölésére.

Franciaországban nagyon könnyű egyesületet létrehozni. Általában minden probléma megoldására alapítanak egyet, legyen az kulturális vagy környezetvédelmi, mint pl. zajos az utca vagy ha fát akarnak kivágni.

Vendéglátóink szerint a magyarországi viszonyoktól abban különböznek, hogy náluk mélyebbek a demokrácia hagyományai, a szervezetek folyamatosan működnek, saját ügyekben döntenek, és olyan hatókörrel is rendelkeznek, ami a közösség életén is túlmutat, pl. a helyi MJC maga választja ki azokat a szakembereket, akik az ifjúsági és kulturális házakban dolgoznak.

Mint mindig, a kitűzött szakmai célok mellett más tapasztalatokkal, élményekkel is gazdagodik a szemlélődő utazó. Így volt ez most is.

Az esti programra házigazdáink meghívták a Narbonne-ban élő egyetlen magyart, az 56-ban 20 évesen idemenekült Gyűrű Tibort. Jó volt vele beszélgetni, érezni, hogy mennyire ragaszkodik anyanyelvéhez, és keresi a kapcsolatot az ide érkező magyarokkal. Beszédéből érződött, bár jól él itt, bő ötven év után is Magyarországhoz köti szíve.

Avignon, tavaszi szüneti foglalkozások gyerekek számára az Ifjúsági Házban. Az ajtó mellett balra a ház igazgatója.

Elgondolkodtató, sorsszerű-e, hogy a magyarokat a többi népnél talán gyakrabban érik olyan helyzetek, amikor kényszerből, vagy jobb lehetőségként felvetődik az elvándorlás gondolata. Közösségfejlesztőként tudunk-e ez ellen tenni? S ha már valaki ezt a sorsot választotta, van-e olyan erős kötődése, ami később visszatérésre készíteti?

Az összefogás, bármilyen szintű kezdeményezésen alapuljon is, a tenni akarás attitűdjének eredménye. Itt minden közreműködő (állam, helyi önkormányzat, regionális szintek, lakosság, szakmai szervezetek) közös jellemvonása, hogy áldoz az ifjúsági és művelődési házak tevékenységéért, azzal, amivel lehetősége van áldozni, legyen az pénz, rendelkezésre álló ingatlan, önkéntes munka, tagdíj, részvételi díj vagy csak a pusztán döntéshozói akarat, mint egy természetes, magunkban hordozott felelősségérzet is.

ZÁRÓ GONDOLATOK

Az összefogás, bármilyen szintű kezdeményezésen alapuljon is, a tenni akarás attitűdjének eredménye. Franciaországban minden közreműködő (állam, helyi önkormányzat, regionális szintek, lakosság, szakmai szervezetek) közös jellemvonása, hogy tudatosan áldoz az ifjúsági és művelődési házak tevékenységére. Persze azzal,

amivel lehetősége van áldozni, legyen az pénz, rendelkezésre álló ingatlan, önkéntes munka, tagdíj, részvételi díj vagy csak a pusztán döntéshozói akarat.

Közös cél, a jövő tenni akaró, produktív nemzedékének személyiség- és szemléletformálása. Ehhez a hosszú távú folyamathoz jó eszköz az önszerveződő művelődési lehetőségek megteremtése, működtetése és a folyamatos tartalmi megújulás biztosítása. A bevonás pedig a gyors és hatékony reagálás módszere a lokális társadalomfejlesztési és gazdasági kérdések és szociális problémák helyi szintű kezelésére.

A szakmai programokon többször is említették, hogy az 1901-ben hozott francia egyesületi törvény – mely összesen egy gépelt oldalnyi terjedelmű – megfelelő keretet biztosít a helyi önkéntes kezdeményezéseknek. Ezzel a lehetőséggel a franciák élnek is, közös ügyeiket ennek alapján szervezik, ez mozgatja a kulturális javakhoz való hozzáférést. A kulturális aktivitást és a fiatalokkal foglalkozást az elmúlt 70 évben kétszer is országos mozgalom-

má fejlesztették, először közvetlenül a II. világháború után, másodszor a 60-as évek végén, amikor bajokat észleltek a francia társadalom működésében. Ezek az akciók azonban – mint tapasztaltuk – nem rövid, egy-két évre szóltak, hanem folyamatokká erősödtek, intézményesültek.

A Nemzeti Művelődési Intézet által szervezett tanulmányút első lépése volt a francia-magyar szakmai, közösségi művelődési kapcsolatok újraélesztésének, a tervek szerint a látogatást a francia kollégák 2013 szeptemberében viszonyozzák.

Salon de Provence, gyerekek próbálnak az Ifjúsági Ház stúdiójában.

A szakmai úton részt vettek: Antal Ágnes Jozefa (Helyiérték Egyesület – Balatonboglár), Dóri Éva, Halmi-Nagy Róbert, Kárpáti Árpád (Tett-hely NKft – Pécs), Kocsis Klára, Polyák Albert, Sotkó Levente Attila, Szöllősi Eszter, Závogyán Magdolna.